

Αργοστόλι, Νομός Κεφαλληνίας
Κοινότητα Σπαρτιών
Σπαρτια, 28100
Τηλ: 6955588556
e-mail: fishingtourismingreece@yahoo.com

ΑΦΜ : 996938736

Αργοστόλι 19/01/2026

Αρ. Πρωτ. 50/19-01-2026

Προς :

κ. Σωτήρη Κουρή Αντιπεριφερειάρχη
Περιφερειακής Ενότητας Κεφαλληνίας και Ιθάκης

κα. Ελένη Παπαναστασάτου Αντιπεριφερειάρχη
Επιχειρηματικότητας και Απόδημου Ελληνισμού
epapanastasatou@pin.gov.gr

κ. Θεόφιλο Μιχαλάτο Δήμαρχο Αργοστολίου
dimarxos_argostoliou@argostoli.gov.gr

Με αφορμή το τελικό κείμενο της Ειδικής Περιβαλλοντικής Μελέτης για τη θεσμοθέτηση των δύο εθνικών θαλάσσιων πάρκων στο Ιόνιο , αλλά και τη δημόσια διαβούλευση των Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών για την αναθεώρηση και επέκταση των περιοχών του δικτύου Natura 2000, θα θέλαμε να θέσουμε υπόψη σας τα ακόλουθα:

Αναγνωρίζουμε και στηρίζουμε την ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας, εξάλλου ως γνωστό το άρθρο 24 του Συντάγματος της Ελλάδας

προβλέπει ότι: «.. η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους και δικαίωμα του καθενός. Για τη διαφύλαξή του το Κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας..».

Σε κάθε περίπτωση όμως, όπως επίσης προστάζει το Σύνταγμά μας, το Κράτος πρέπει να λαμβάνει υπόψη του την αρχή της αναλογικότητας και να αποδεικνύει ότι τα μέτρα που πρόκειται να θεσπίσει είναι:

Τα πλέον κατάλληλα για την προστασία του περιβάλλοντος,

Τα απολύτως αναγκαία, ότι δηλαδή δεν υπάρχει ηπιότερο μέτρο)

Τα πιο αναλογικά σε σχέση με τον περιορισμό του δικαιώματος στην εργασία.

Κατά συνέπεια μέτρα απαγόρευσης της αλιείας πρέπει να στηρίζονται σε επιστημονικά στοιχεία, να μην υπερβαίνει τον απολύτως αναγκαίο χρόνο και να συνοδεύεται από εναλλακτικές ή μεταβατικές ρυθμίσεις.

Η προστασία του περιβάλλοντος έχει **ιδιαίτερα αυξημένο συνταγματικό βάρος**, αλλά **όχι απόλυτο**. Η προστασία πρέπει να συνδυάζεται με την ανθρώπινη δραστηριότητα.

Η θεσμοθέτηση θαλάσσιων πάρκων από την προσεκτική εξέταση των ίδιων των ΕΠΜ προκύπτουν σοβαρά ζητήματα που καθιστούν τη συγκεκριμένη επιλογή ιδιαίτερη, τόσο σε περιβαλλοντικό όσο και σε κοινωνικοοικονομικό επίπεδο.

Καταρχάς, οι ΕΠΜ αναγνωρίζουν ότι η υποβάθμιση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων δεν οφείλεται πρωτίστως στη μικρής κλίμακας αλιεία ή στις τοπικές παραδοσιακές δραστηριότητες, αλλά σε ευρύτερους παράγοντες όπως η κλιματική αλλαγή, η θαλάσσια ρύπανση από χερσαίες πηγές, η ναυσιπλοΐα και η έλλειψη επαρκών μηχανισμών ελέγχου.

Παρ' όλα αυτά, τα προτεινόμενα μέτρα των θαλάσσιων πάρκων εστιάζουν δυσανάλογα στον περιορισμό των τοπικών χρηστών της θάλασσας και ιδιαίτερα εκείνων που διενεργούν αλιευτικό τουρισμό, χωρίς να αντιμετωπίζουν ουσιαστικά τις βασικές αιτίες της περιβαλλοντικής πίεσης.

Επιπλέον, σύμφωνα με τις ίδιες τις ΕΠΜ, η οικολογική κατάσταση σε μεγάλο μέρος των θαλάσσιων περιοχών του Ιονίου περιοχών που προτείνονται για ένταξη σε θαλάσσια πάρκα, χαρακτηρίζεται από μέτρια έως καλή κατάσταση διατήρησης. Αυτό εγείρει ερωτήματα ως προς την αναγκαιότητα επιβολής αυστηρών καθεστώτων προστασίας, τα οποία συχνά συνεπάγονται οριζόντιες απαγορεύσεις, χωρίς σαφή τεκμηρίωση ότι τα αναμενόμενα περιβαλλοντικά οφέλη θα είναι ανάλογα των κοινωνικών και οικονομικών επιπτώσεων.

Ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί και το γεγονός ότι οι ΕΠΜ καταγράφουν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στις τοπικές κοινωνίες, ιδίως στους παράκτιους αλιείς μικρής κλίμακας που διενεργούν αλιευτικό τουρισμό. Η απώλεια παραδοσιακών αλιευτικών πεδίων, η μείωση του εισοδήματος και η αβεβαιότητα για το μέλλον δεν αντισταθμίζονται επαρκώς από τα προτεινόμενα μέτρα αντιστάθμισης, τα οποία στις περισσότερες περιπτώσεις παραμένουν αόριστα ή εξαρτώνται από μελλοντικές χρηματοδοτήσεις.

Σε σχέση με τους Υδρογονάνθρακες παρατηρούμε επιλεκτική περιβαλλοντική προσέγγιση.

Οι ΕΠΜ καταγράφουν την ύπαρξη περιοχών ενδιαφέροντος για έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων στο Ιόνιο, αναγνωρίζοντας παράλληλα τους σημαντικούς περιβαλλοντικούς κινδύνους που ενέχουν οι δραστηριότητες αυτές.

Ωστόσο, παρατηρείται:

- ανοχή ή ασάφεια ως προς τις βαριές βιομηχανικές δραστηριότητες,
- αυστηροί περιορισμοί σε παραδοσιακές, χαμηλής όχλησης δραστηριότητες (αλιεία, αλιευτικός τουρισμός, τοπικός τουρισμός).

Η ασύμμετρη αυτή προσέγγιση υπονομεύει την αξιοπιστία του σχεδιασμού και δημιουργεί εύλογα ερωτήματα για την πραγματική στόχευση των θαλάσσιων πάρκων.

Παράλληλα, οι ΕΠΜ επισημαίνουν επανειλημμένα την έλλειψη επαρκούς διοικητικής και ελεγκτικής ικανότητας για την αποτελεσματική εφαρμογή των μέτρων διαχείρισης. Χωρίς επαρκές προσωπικό, χρηματοδότηση και μηχανισμούς παρακολούθησης, τα θαλάσσια πάρκα κινδυνεύουν να λειτουργήσουν μόνο στα χαρτιά, επιβάλλοντας περιορισμούς στους νόμιμους χρήστες της θάλασσας, ενώ οι πραγματικές πιέσεις παραμένουν ανεξέλεγκτες. Τα προτεινόμενα αντισταθμιστικά μέτρα παραμένουν ασαφή, μη δεσμευτικά και εξαρτώμενα από μελλοντικές χρηματοδοτήσεις, χωρίς εγγυήσεις εφαρμογής.

Τέλος, οι ΕΠΜ αναδεικνύουν την ανάγκη ουσιαστικής συμμετοχής των τοπικών κοινωνιών στη λήψη αποφάσεων. Στην πράξη, όμως, η δημιουργία θαλάσσιων πάρκων συχνά προχωρά με περιορισμένη κοινωνική συναίνεση, γεγονός που υπονομεύει την αποδοχή και την αποτελεσματικότητα των μέτρων προστασίας.

Συμπερασματικά, με βάση τα ίδια τα δεδομένα και τις διαπιστώσεις των Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών, η δημιουργία θαλάσσιων πάρκων, όπως προτείνεται σήμερα, δεν αποτελεί πανάκεια για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Αντίθετα, είναι επιτακτική ανάγκη για μια πιο στοχευμένη, ισορροπημένη και κοινωνικά δίκαιη προσέγγιση, που να αντιμετωπίζει τις πραγματικές αιτίες της υποβάθμισης και να ενσωματώνει ουσιαστικά τις ανάγκες και τη γνώση των τοπικών κοινωνιών.

Υπό αυτές τις συνθήκες, τα θαλάσσια πάρκα κινδυνεύουν να λειτουργήσουν μόνο τυπικά, επιβάλλοντας περιορισμούς στους νόμιμους χρήστες, χωρίς ουσιαστική περιβαλλοντική προστασία.

Το σημαντικότερο όλων είναι η έλλειψη κοινωνικής συναίνεσης.

Η διαδικασία σχεδιασμού, παρά τις προβλέψεις των ΕΠΜ, δεν εξασφαλίζει ουσιαστική συμμετοχή των τοπικών κοινωνιών και των επαγγελματιών της θάλασσας. Η απουσία κοινωνικής αποδοχής υπονομεύει την αποτελεσματικότητα οποιουδήποτε μέτρου προστασίας.

Ζητούμε την επανεξέταση του σχεδιασμού, την ουσιαστική συμμετοχή των αλιέων που διενεργούν αλιευτικό τουρισμό και που για 11 χρόνια συμβάλουν στην προστασία της βιοποικιλότητας, στον σχεδιασμό των διαχειριστικών μέτρων. Η περιορισμένη συμμετοχή αλιέων ως ανύπαρκτη, επαγγελματιών του τουρισμού και τοπικών φορέων στη διαμόρφωση των προτάσεων έρχεται σε αντίθεση με τις ίδιες τις προβλέψεις των ΕΠΜ για συμμετοχική διαχείριση.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΛΙΕΩΝ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΝΤΩΝΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΙΑΓΙΑΣ